

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20980/2024
23.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Весне Станковић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Суботин адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, коју заступа Дејан Вуковић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20001/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној дана 23.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20001/23 од 28.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20001/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 20001/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 11213/22 од 01.06.2023. године у делу става првог изреке, тако што је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде материјалне штете за састав одштетног захтева исплати 9.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.08.2022. године па до исплате, док је у преосталом делу жалба тужиље одбијена и потврђена првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев за исплату накнаде на име ПДВ (20%) за састав одштетног захтева у износу од 1.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.08.2022. године па до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену – преиначујућег дела, тужена је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавила ревизију предвиђену одредбом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Према наведеној одредби (став први), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Правноснажном пресудом обавезана је тужена да тужиљи накнади материјалну штету у износу од 9.000,00 динара на име накнаде трошкова за састав одштетног захтева писаног од стране пуномоћника адвоката тужиље, као оштећене, у вансудском поступку са туженом као осигуравачем. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Постојање једне различите одлуке овог суда, на коју се тужена позива у ревизији, не указује на неуједначену судску праксу у истој чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, по оцени Врховног суда, нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023), одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 08.09.2022. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.800,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом правоснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП, у коме је чланом 479. став 6. ЗПП прописано да ревизија није дозвољена, због чега се у конкретном случају не примењује ни одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, те је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**